

[Vesterager.]

Elever paa en forsvarlig Maade. Derfor er jeg af pædagogiske Grunde en Modstander af en saadan Koncentration af Seminarieuddannelsen. Det er i Virkeligheden en Slags Industridrift, man her slipper ind sammen med Koncentrationen af Bedriften. Og selv om de afsides liggende Seminarier, som sagt, kan have deres Vanskeligheder, har de i alt Fald den Fordel, at de unge Mennesker derude paa mange Maader lever under familiære Forhold og i Kammeratskab, og det har haft uhyre stor Betydning for mange Lærere. De ser med Glæde tilbage paa deres Seminarietid og mindes den altid med en vis Tilfredshed. Det forekommer mig ogsaa, at man i Skolekredse gennem flere Aar har arbejdet for at komme bort fra disse Parallelklasser, og jeg har det bestemte Indtryk, at man i interesserede Skolekredse er mod Dobbeltseminarier. Det er jo vanskeligt at afgøre, hvor mange Tilhængere der kan findes paa den ene og den anden Side, men det er i alt Fald mit bestemte Indtryk, at man i store Dele indenfor Skolekredse har været imod denne Maade at drive Seminarier paa. Efter at vi nu har vedtaget en Seminarielov, der netop lagde Vægt paa, at de enkelte kunde faa Lov til at udvikle sig paa deres særegne Maade, og som netop lagde Vægt paa den praktiske Uddannelse og Selvstudierne, kommer Ministeren med et Lovforslag, som fuldstændig render hele denne Tanke over Ende, sætter Spørgsmaalet Dobbeltseminarier under Debat igen og stiller sig helt og holdent paa Parallelklassernes Side. Jeg tror ikke, der er sket en saadan Omvæltning i skoleinteresserede Kredse, at man dør med særlig Glæde vil tage imod en saadan Ordning af Seminarieforholdene.

Der er endvidere Spørgsmaalet om Deling af Eleverne efter Seminarielovens § 6, Stk. 2. Jeg ser nok, at man her regner med visse Fordele i den Henseende, men det hele afhænger jo i høj Grad af, hvorledes Delingen kommer til at foregaa, thi skal den være valgfri for Eleverne, hvad Garanti har man saa for, at ikke f. Eks. de tre Fjerdedele af dem vælger den historiske Linie og kun en Fjerdedel den matematiske. Vi faar da to Parallelklasser, delt saaledes, at der i den ene er et stort Antal Elever, som slet ikke kan rummes i een Klasse, og ved Siden af den en Klasse, som er ganske lille. Det vil jo ikke føre til nogen Besparelse, men maa tværtimod føre til, at man gennemfører en hel anden Form for Undervisningen, thi hvis der er to Klasser paa tilsammen 60 Elever med de 50 i den ene og de 10 i den

anden, kan man dog ikke tænke sig, at der vil blive nogen Besparelse. Hvis man derfor skal fastholde det frie Valg efter Lovens § 6, Stk. 2, kan man i alt Fald risikere, at en Del af den Opstilling, her er foretaget, vil bryde, og at den nye Ordning vil blive dyrere, end den her er beregnet.

Endelig er der det tredie Hensyn, det lokale Hensyn. Ogsaa denne Side af Sagen har naturligvis rørt Vandene i Befolkningen og det uden Hensyn til Partierne. Det er jo saa ligetil, at der er vokset en lille By op omkring en Institution som et Seminarium; der er Mennesker, der har indrettet sig paa at modtage Eleverne, der er Hjem, som aabner sig for disse unge Mennesker, og det vil selvfølgelig altid vække en hel Del Opsigt, naar en saadan Institution pludselig skal nedlægges. Jeg finder det i høj Grad beklageligt, at man vil nedlægge f. Eks. Ribe Statsseminarium, det eneste Statsseminarium for Kvinder. Naar man vil opretholde Jelling Statsseminarium som et Seminarium for Mænd, vilde det have været rimeligt ogsaa at opretholde Ribe Statsseminarium som Seminarium for Kvinder. Jeg maa ogsaa beklage, at man vil flytte Forskolelærerindeseminarieret fra Vejle. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det stilles i Udsigt, at dette Seminarium muligvis skal flyttes ud til Jelling. Disse lokale Hensyn kan man naturligvis tillægge større eller mindre Betydning, men jeg synes dog, de har en ret stor Betydning, og jeg ser da ogsaa, at man fra alle Partier vender sig mod en saa voldsom Nedsabling af Statsseminarier. At Ranum ligger afsides, kan ikke bestrides, men nu har Seminarieret dør gennem Aarene været drevet som Statsseminarium, og jeg tror i og for sig ikke, Eleverne føler sig skuffede over at være dør. At man flytter disse Elever, som for en stor Del stammer fra Nordjylland, til Haderslev, kan ikke andet end medføre stor Bekostning for de unge Mennesker. Det er noget, man i høj Grad maa tage Hensyn til, og jeg finder, det er ganske uforsvarligt at foretage en saadan Forandring.

Dobbeltseminariet i Slagelse, som jo skal sluge Jonstrup og Skaarup Seminarier, skal jeg ikke sige mange Ord om, det falder ind under de Bemærkninger, jeg har gjort om Dobbeltseminarier i det hele taget. Jeg er en Modstander af dette Forslag og kan ikke anerkende, at det er en Fordel at flytte de to Seminarier til en Købstad, selv om det er en saa udmærket By som Slagelse. Jeg maa fastholde, at det er nødvendigt nøje at prøve, om det alligevel ikke vil være det formaalstjenligste at blive staaende ved den